

Kramérusovy
Ch. f. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1789.

Čís. 11.

W Sobotu dne 12 Zárj.

Wáleční Příběhowé. Dworštá Zpráva, List dwadecátý šestý.

Pan polnj Maršalek Laudon
vwádj w známost, že dne
28 srpna při rozedněnj ce-
lý Turcečský tem, genž pře-
dešlau noc mezy Teplicy a Čaplau zú-
stal, až do Lasmare postaupil, a tam
wrch lidem osadil. Po nedlauhém čas-
su nato wedralo se as 2 tisíce mužů,
na wěššim díle spahowé, takměř až k
nassim stancium, a chtěli zde patrye zas-
kládati. Pan polnj Šbroynosta Blerfě
wytáhl proti nim, máže při sobě 11
dywizy gízdy a 5 patalionů pěchoty, kte-
réž dohromady postawil do karré, a w-
činil z nich dvě trefy. Skrz zmužilost

a neohrozenau mysl nasseho lidu nepřá-
telé w tu chwíli musyli causnauti, a ná-
ssi průchod Lasmare sobě podmanili. Na-
to Turcy přissedše do nepořádku, wtj-
kali w gednom běhu nazpátek, aniž se
tde wjc zastawili.

W této gen powrchnj zprávě nez-
můž se náležitě vrciti, coby buď nássi
aneb Turcy lidu byli ztratili; mezy tjm,
gať se znamenalo, násse ztráta gest as
30 pobitých a poraněných mužů dobro-
mady. Nássi wybogowali 5 děl, přes
30 wozů s prachem, a několik pra-
porců, tež zagali několik Turků. Pro
brozné hory a mnohé welmi aužké stez-
ky

ky nášši nemohli se dále za nepřátely hnáti. Pan polnj Zbroynosta Blerfě tento přjbeh gen prozatjm w známost vwázdi, potom pak o něm obššrněgšši a sewssezmí okolostogičnostmi zpráwu dáti chce.

3 Sedmihradské země 25 srpna. Podle zpráwy, která přišla od Černowěžského průchodu, Srabě Wilhorstý Major od Tostkánstých husarů opět na sobě okázal strz swúg znamenitý wtip, gať on we wěcech wálečných zkušenný gest. Dne 22 srpna táhl s gednjm batalionem pěchoty, s púldruhau swadronau gízdy a s gednjm stem debrowolnjků do Tytestu, a druhého dne do Topologu. Dne 24 téhož wy:padl na nepřátely v Čaparu blíž tak řečeného místa Urgis, a tak ge šťastně na hlavu porazyl, že podle powrchnj zpráwy aspoň 100 Turků na místě zú:stati musylo, a ostatnj byli narůzno rozplásseni. Wybogowal přitom 4 prazporce a gedno dělo.

Geho cýs. král. Milost Majora Wilhorstýho z toho ohledu, že gíž pozdwakrát swé předsewzetj šťastně wy:wedl, za Obrššilaynanta ustanowil.

Podle zpráwy, která Pan Generál nad gízdu Prync z Boburku w známost wwedl, 27 mužů sprostných při swedené bitwě v Fokssan tak se znamenitě a hrdinsty zachowalo, že každý z nich od geho cýs. král. Milosti powolenau dwogj gáži aneb žold dostal, a k tomu třj muži zlatými, a ostatnj stříbrnými pamětnými penězy poctěni byli.

Gaufromné wogensté Zpráwy.

Neyposledněgšši zpráwy pod dátum 20 minulého měsíce, které sem do

Práhy od hlawnj armády z Banátu do dneška 9 zářj přišly, činej zmjnkú, že plán Pana polnjho Maršalka Laudona, s kterým k geho cýs. král. Milosti Pan Obršš Šiller do Laxenburku zaslán byl, a se 29 srpna opět k woystu nawrátil, přigat a potwrzen byl. Dále w týchž zprávách se prawj: Sned toho dne wšickni Páni Generálowé by:li shromážděni v Pana polnjho Maršalka, a po skončené wogensté radě přošlo poručení, by wšterem wálečný lid na cestu připrawen byl. V také týmž časem z Petrwaradjnu se psalo, že woysto tam ležecj poručení dostalo druhého dne časně ráno odwařiti a na cestu se přihotowiti. Kam ale? to se ani z gednoho ani z druhého místa nepisse. Mězy tím wšak podle giných zpráv wjme gíž dozagista, že Bělehrad, ta ginák nedobytedlná pewnost, k swězmu pádu se nachyluge. Nebo tak prawj gistý list z Bělého Kostela na den 25 srpna: Zde w ležení delagi se přjprawy napořád, a podle nich soudime, že snad neywětššj díl armády we dwa:krát 24 hodinách k Pančawě na cestě bude, kdez wšecť k zbigenj lodnjch mostů přichystáno stogj.

My sme w našsem předešlém listu tu zpráwu položenau měli, a ta tež se we wšech našich domácých Nowiznách nalezala, že totiž Turcy negen Župánek, alebrž y celý náš Banát opustili. Náš Pan Dopisowatel w swém listu psaném na den 29 minulého měsíce teď prawj: Byla to kwapná zpráwa, která se w našsem ležení gaťo prudký oheň roznessa. Turcy dosawad gsau v Župánku, a gíž počet gegich má se na

21 tisíc mužů vztahovati. — Dne 21 toho tem Prynce z Waldecku odtáhl do Dulpossecu; na poručení Pana polního Maršalka Laudona měl se sgednotiti s woyskem Pana polního Zbroynosti Klerse, aby tím bezpečnějši na nepřátely v Župánku autoť učiniti mohli; ale lid Prynce Waldecka na cestě w Dulpossecu dostal jiné poručení, dle kterého nazpátek do Sstancylowy odtáhnouti musyl. Z toho tedy poručení powstala ta rozprávka, že skutečně nepřátelé z Banátu býti musěj.

Dne 21 také Pan polní Maršalek Laudon přes Sstancylowu přigel nazpátek do Bílého Kostela. Dne 23 Pan polní Maršalek odgel do Moldawu městečka, kdež se také Pan polní Maršalek Laytnant Prynce Waldecka giti dal, a tu s Panem Maršalkem porozmluwil. Dne 24 Pan polní Maršalek přigel nazpátek do Bílého Kostela. Gak nyní doslycháme, Prynce Waldeck má negaký počet lidu na pomoc dostati, tak aby s wětším násylím na nepřátely dorážeti mohl.

Z Mehádye obdrželi sme list pod datum 27 srpna, w kterémž se zmínka činí o tom příběhu, gesto hned zpředutýchto našich Nowin, a syce z dworské zpráwy podotknut gest. W tom listu mezy jiným se prawí, že Turcy v Teplice s welikým násylím na naše přední stráž doráželi, a chtěli se y do stanců wedrati; ale pálení z kartačů wsecku chut jim odgalo, a když dosti welikau částku lidu ztratili, obrátili se nazpět do Župánku.

Z Budjna se pisse na den 1 září: Wčerejšho dne v večer okolo 10te

hodiny gel strz naše město rychlý posel k geho cysářské král. Milosti do Laxenburku. On byl wyslán dne 29 v večer z Bílého Kostela od Pana polního Maršalka Laudona s tau potěšiteldnau zprávou, že lid polního Zbroynosti Klerse sgednocen s Waldeckowským tmem dne 28 odpoledne na nepřátely autoť učinil; a dne 29 ráno naši gestě s welikau sy lau do nich doráželi, tak že tomu porýžkanj, když z Župánku do Bílého Kostela rychlý posel odcházel, gestě dosawad konce nebylo, a předce dle geho zpráwy giž aspoň 1 tisíc a 5 set lidu nepřátelského na místě leželo, a k tomu naši giž 11 kusů, 9 praporců a 32 wozyků s prachem wybogowaných měli. Ten rychlý posel, genž zde westrz k Mocnáři gel, gmenuge se Kayl, a gest prwnj Laytnant od Nasowských Kyrysarů.

Brzy nato také strz Budjn gel giný rychlý posel wyslaný od Prynce z Koburku, kteréhož ale řízení dosawad zde neznámo gest.

Z Lwowa w Salicyi na den 26 srpna dáwa se tato zpráva: Gak se zde mluwí podle zpráwy, která od Koburské armády přišla, naše woysko opět se má chystati k novému autoťu; nebo Turcy nanowo se shromažduj, a gest gich (prý) giž 15 tisíc pohromadě, ačkoli giž 2 tisíce hned po prohrané bitvě w Gokssan spolu s swými praporcy vtekli, a dosawad se nenawracuj. Na poručení Sersastjera we Walachyi as na 7 mil w okolí sedláckům wsecko obilí, wsecken dobytek, a což kde potrawy nalezli, pohradli a wydrancowali, tak že se o nich řícy může, že gsau mnohém horší w své vlastnj zemi než nepřátelé.

lé. Z té příčiny mezy Turky a Walachy powstala pútká, která owšem pro Walachy welmi bídne wypadla.

*) Podle této zpráwy mnozy prawěgi, že Prync Koburk opět nad nemi přátely swicéztyi měl; a gak se málo wyssé podotklo dle listu z Budjna přisllého, snad rychlý posel giž tu potěšitedlnau zpráwu Mocnáři do Laxenburku nesi.

Z Sedmihradské země při Tereburstém průchodu se wysse na den 15 srpna: My sme z Bukarestu obdrželi dwogi psanj, gedno od Rytmistra Imgarten, a druhé od Laytnanta Wecey, kteří se při posledním přiběhu v Bocy ztratili. Oni oba poraněni leží w Bukarestu, a newědi, co se s nimi napotom diti bude. Posel, an to psanj přinesl, wyprawuge, že Walašské Kníže Mawrojeny gak nagednau wsecku sednatost a wsecku naděgi ztratil. Cožkoli gestě měl z swych nábytků w Bukarestu, to odweztí dal do wsy Oltemice na břeh při Dunagi, a sám takměř každého ozkamenj připrawen gest na druhau stranu přeplynauti. Sstěstj na cestu! Turcy podobně wtjagj v welikých zástupjch přes Dunag, ač gich Wudcowé nic o tom newědi, a giž několik dnj w Rymypolunku ani gedineho Turka wje widěti neni; za tau příčinau násse patrollj dobjhagj až do města, a při té příležitosti mnoho nepřátelského dobytká a ozbilj dostawagj.

Z Rakaus 6 září. Mezy jinými zprávami, které zde slyssime, a kterým gestě ne hned wjry příkládati můžeme, gest také ta, že dne 5 září dobywánj Bělehradu swug počátek wzyti

má, t. g. že se zákopowé k dobywánj té perwnosti dělati budau; ano mnozy giž za gistoru prawěgi, že Pan polnj Maršalek přes Dunag, a Prync de Ligne přes Sáwu býti má, tak aby se rychlegi k Bělehradu přiblížiti mohli.

Wsecky zpráwy, genž přicházegj z Sedmihradské země, w tom se na slowo srownawagj, že se Turcy w oněch stranách gak nagednau zmizeli, a na wětšim díle dále do Walachye zaběhli. Gegich znamenitá mjsta Urgis, Rymypina, Rymnik a Rympolunk, na které rychž sobě mnoho záležeti dali, a kdež wždycky walně shromážděni býwali, nynj gsau opuštěna, a násse patrollj wstřz procházeti mohau. Gediné gestě v Čerwenowěžského a Wulfánského průchodu wždy někdy widěti gest taulawé haufy, kteří gen to magj zanepřážděni swé vlastnj poddané laupiti a objrati, a wesnice ohněm habiti, tak aby nássi přitazenj nic než holé pustiny nenašli.

Podle psanj z Chersonu na den 15 srpna, tjm časem Čačkow gak po moři, tak y po pewné zemi odewssech nepřátel oswobozen byl, a neni tak snadně k wvěrenj, aby Turcy pořádně na Čačkow dotjratí měli, nebo armáda Knížete Potemkyna gedwa tehdaž na 10 mil vzdálena byla, a w Limanu dosawad malých k woyně přichystaných lodj wsecko plno bylo. Už do připomenutého dne Rusowé Tureckého loďstwa ani okem nespattili, a Wiceadmirál Grabě Woynowic, kteréhož wálečné lodj tam, kdež Dunag do moře wtýká, spattjny byly, dosawad má swobodný průchod k hlawnj armádě. Dne 4 srpna geho lodj chytily